

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نظم کمونیستی COI

۱۸ جولای ۲۰۲۵

دوستان و دشمنان مردم غزه چه نیروهائی هستند؟

از حمله حماس به اسرائیل (۷ اکتوبر ۲۰۲۳) و تهاجم اسرائیل به غزه بنا به اطلاعات وزارت بهداشت غزه، تا کنون بیش از ۵۴۰۰۰ نفر عمدتاً زنان و کودکان جان خود را از دست داده، هزاران نفر زخمی و ۹۰ درصد جمعیت آواره گشته‌اند. البته تعداد کشته‌ها و زخمی‌ها بسیار بیشتر از آمارهای ناقص این مؤسسات می‌باشد. اسرائیل اعلام نموده است که تا شکست و نابودی کامل حماس و آزادی گروگان‌ها به عملیات خود ادامه خواهد داد.

از کل وقایع این مدت روشن می‌شود که مسئله آزادی گروگان‌ها در سیاست‌های دولت فاشیستی اسرائیل هیچ وزنه‌ای ندارد. آنچه که آن‌ها تعقیب می‌کنند، نابودی کامل مردم غزه و اشغال ابدی این سرزمین است. «آزاد سازی گروگان‌ها» فقط مصرف داخلی و تبلیغات بین‌المللی دارد.

سیاست دولت اسرائیل در واقع ادامه سیاست شکست خورده ترمپ است که می‌خواست نوار غزه را از فلسطینی‌ها خالی کند و نفت و گاز آن را تصاحب نماید. این سیاست با روش‌های عادی شکست خورد. هیچ فلسطینی زادگاه خود را ترک نکرد. از این جهت برای خالی کردن نوار غزه از فلسطینیان، اسرائیل سیاست کشتار، ایجاد قحطی و قطع آب را در مورد این مردم در پیش گرفته است که یا همه نابود شوند و یا آن تعداد که می‌مانند راهی کشورهای دیگر گردند.

ارتش اسرائیل از تاریخ ۱۸ مارچ ۲۰۲۵ پس از یک آتش بس کوتاه، تا کنون ۳۷۴۷ نفر از فلسطینیان را کشته است. این کشتار و شکنجه همچنان ادامه دارد به طوری که در روزهای اخیر ۵۷ نفر در اثر کمبود مواد غذایی، دارو و آب جان خود را از دست داده‌اند. «سازمان بین‌المللی «سیف د چیلدرن» اعلام کرده که گرسنگی شدید در مناطق بحرانی تقریباً ۶۰۰ هزار کودک را تهدید می‌کند.» (DW)

یک منبع آماری، خسارات انسانی و اجتماعی مردم سرزمین غزه را چنین برآورد می‌کند: «در غزه ۱ میلیون نفر آواره و بدون خانه و ۷۵ درصد جمعیت آواره هستند. ۱۱ هزار نفر هنوز زیر آوار مدفون هستند. ۷۱ درصد از جمعیت نوار غزه از گرسنگی شدید رنج می‌برند. ۶۰۰۰۰ زن باردار به دلیل نبود مراقبت پزشکی با خطر مرگ مواجه هستند.» خسارات دیگر چنین‌اند: «۱۸,۵ میلیارد دالر خسارت به زیرساخت‌های غزه (معادل ۹۷ درصد GDP غزه و کرانه باختری در سال ۲۰۲۲)، ۲۶ میلیون تن آوار، تخریب بیش از ۳۶۰ هزار واحد مسکونی، تخریب ۶۰ درصد از کل ساختمان‌های نوار غزه، از بین رفتن ۶۸ درصد از زمین‌های کشاورزی، از بین رفتن ۶۵ درصد از شبکه جاده‌ای.» (آمار فکت)

این شرایط مرگباریست که صهیونیست - فاشیست‌های اسرائیلی و دولت فاشیستی ترمپ برای مردم غزه ایجاد کرده‌اند. تخریب گسترده در غزه، لبنان، سوریه و اکنون حمله به ایران و مزارعی که اسرائیل می‌بایست در سطح داخلی و بین‌المللی تحمل کند، اقتصاد این کشور را به آشفتگی و بحران کشانده است. دولت اسرائیل برای کاهش کسر بودجه خود در ۲۰۲۵ «در زمانی که این کشور به تأمین مالی حملات نظامی خود نیاز دارد، مجموعه‌ای از افزایش مالیات‌ها و کاهش هزینه‌ها در بخش‌های غیرنظامی را پیش‌بینی کرده است، یالی روتنبرگ، از مقامات ارشد وزارت مالیه اسرائیل، امروز اعلام کرد که بودجه سال آینده میلادی این کشور نیاز به برقراری تعادل میان هزینه‌های دفاعی و غیرنظامی دارد» (The Irish Times - ۱۶ جون ۲۰۲۵). یالی روتنبرگ، حسابدار کل وزارت مالیه اسرائیل، امروز سه شنبه ۲۷ می گفت: «هزینه‌های دفاعی این کشور بالا است و این خطر وجود دارد که مخارج بخش‌های غیرنظامی مانند آموزش، بهداشت، رفاه و زیرساخت‌ها را تحت تأثیر قرار دهد.» (همانجا) کسر بودجه اسرائیل در سال ۲۰۲۴ حدود ۶,۹ درصد تولید ناخالص داخلی بود. «نسبت بدهی اسرائیل به تولید ناخالص داخلی این کشور نیز در سال گذشته با ۷,۷ واحد افزایش به ۶۹ درصد رسید» (همانجا)

ولی اسرائیل متحدین پولداری دارد: امریکا، المان و انگلستان. همین کشورها هستند که تا کنون اسرائیل را سرپا نگهداشته‌اند.

بر سر کردار اسرائیل در محافل امپریالیستی جدال‌های تنوریک - سیاسی عجیب و غریبی در می‌گیرد. عده‌ای می‌گویند، کردار اسرائیل نسل‌کشی است و عده دیگر می‌گویند نسل‌کشی نیست. و این جدال به ویژه در اروپا بسیار داغ انجام می‌شود (برای مثال در روزنامه‌های لیبراسیون و لموند فرانسه). این شمشیر کشیده‌های روشنفکر سیاست امریکا در خاورمیانه و ناشی از آن سیاست عمومی و کلی و ستراتیژیک اسرائیل را در نظر نمی‌گیرند. این سیاست کلی و ستراتیژیک هدفش نابودی مردم غزه و اشغال این منطقه بدون وجود حتی یک فلسطینی است. به این چه می‌گویند؟؟

ولی بر سر رهایی واقعی مردم غزه و یا ادامه جنایت علیه این مردم، بین نیروهای اجتماعی جدالی درگیر است.

۱- در درون اسرائیل

لوسی ویلیامسون، خبرنگار خاورمیانه در ۲۱ خرداد-جوزا- ۱۴۰۴ از قول آمیت هالوی اسرائیلی می‌نویسد: «ما فقط در سکوت می‌نشستیم، جمعی از زنانی که لباس سفید پوشیده بودیم و پلاکاردهائی به عبری، عربی و انگلیسی در دست داشتیم که رویشان نوشته بود: «شفقت»، «صلح»، «امنیت غذایی». ... فکر می‌کردیم چه کسی با صلح مخالفت می‌کند؟ اما این تظاهرات‌ها همان اندازه نفرت را برمی‌انگیختند که وقتی شعار پایان اشغال یا آزادی برای غزه می‌دادیم. یک نفر هنگام تحسن صلح در تل ابیب سرمان فریاد زد که آرزو می‌کند همه‌مان در غزه مورد تجاوز قرار بگیریم، در حالی که ما در سکوت نشسته بودیم و پلاکاردهائی که رویشان نوشته شده بود عشق در دست داشتیم.» در عین حال آمیت هالوی می‌گوید: اقدامات اسرائیل مصداق «نازیگریست»

این نقل‌های قول مبارزه فکری و سیاسی بین دوستان و دشمنان مردم غزه را در درون مردم اسرائیل به نحو بسیار روشن و شفاف نشان می‌دهد. طرفداران آمیت هالوی در اسرائیل کم نیستند ولی در اقلیت‌اند، اقلیتی رشد یابنده. بسیاری از اسرائیلی‌ها طرفدار پایان جنگ و برقراری صلح هستند ولی نه به خاطر مردمان غزه بلکه به خاطر آزادی گروگان‌ها.

«مؤسسه دموکراسی اسرائیل ماه گذشته از اسرائیلی‌ها پرسید که آیا رنج غیر نظامیان غزه باید در تصمیمات دولت درباره جنگ مد نظر قرار گیرد یا نه. اکثریت ۶۷- درصد- گفتند که اسرائیل باید آن را یا نادیده بگیرد یا فقط «تا حد نسبتاً کمی» در نظر بگیرد. در میان یهودیان اسرائیلی، این رقم به بیش از سه چهارم می‌رسد.» (بی بی سی فارسی) این تعداد به نفع طرفداران آمیت هالوی در حال کاهش است.

بدین ترتیب در اسرائیل بین مردم قطب بندی طبقاتی که از گذشته های دور شکل گرفته بود، در حال تعمیق و تکامل است. هر روز مردمان بیشتری به ماهیت واقعی ددمنشانه دولتشان علیه خودشان و مردم غزه پی می‌برند.

هر روز در اسرائیل بر دوستان مردم غزه افزوده می‌گردد. آمیت هالوی در ادامه می‌گوید: «می‌توانم با پدرم حرف‌هایی بزنم که قبلاً نمی‌توانست بشنود و این حرف‌ها در او تأثیر می‌گذارد. پدرم می‌گوید اما حماس چی؟ و من می‌گویم: پدر، اگر دیشب ۸۰ کودک کشته شدند، دیگر مهم نیست. تو به عنوان یک انسان و مشخصاً به عنوان یک یهودی، باید بگویی این باید همین حالا متوقف شود. و او این را می‌فهمد.»

نتیجه: در اسرائیل در یک جانب دولت و بخشی از مردم ناآگاه قرار دارند که موافق سرکوب تمام و کمال مردم غزه هستند و در جانب دیگر اقلیت رشد یابنده‌ای وجود دارد که موافق پایان جنگ و خواهان صلح و زندگی صلح آمیز با فلسطینیان غزه هستند.

۲- درون غزه

در غزه دولت حماس وجود دارد که یک نیروی بورژوازی وابسته است. حماس از زمانی که به صورت دولت در غزه حاکم شد، دیگر یک نیروی تروریستی نیست بلکه یک دولت بورژوازی استثمارگر و ستمگریست که مثل هر دولت سرمایه‌داری دیگر به استثمار شدید کارگران غزه و سرکوب مردمان مترقی مشغول بود. این دولت در بحران به کثیف‌ترین و خونخوارترین نیروهای جهانی مثل دولت جمهوری اسلامی ایران وابسته است. مبارزه حماس علیه اسرائیل نه به خاطر مردمان کار و زحمت غزه و آزادی واقعی آن‌ها بلکه به خاطر امن شدن حاکمیت خود در این منطقه است. حماس می‌خواهد بر نفت و گاز غزه حاکم باشد و بنیان‌های اقتصادی خودش را با میلیاردها درآمد از این منبع ترمیم نماید. این دولت که ظاهراً در کنار و رأس مردم غزه علیه اسرائیل مبارزه می‌کند، جزو استثمارگران و ستمگران داخلی مردم غزه است.

از زمان تهاجم نظامی اسرائیل به غزه تا کنون هزاران جوان فلسطینی برای دفاع از سرزمین و زندگی‌شان دست به اسلحه برده و مسلح شده‌اند. این جوانان جزو نیروهای حماس نیستند، خارج از آن هستند. سازمان‌های دیگر فلسطینی در غزه هم جزو دوستان مردم غزه هستند.

در نتیجه در غزه نیز مردم یکپارچه نیستند. بلکه تضاد طبقاتی در آنجا نیز حاکم است.

۳- در سطح بین‌المللی

اکثریت مردم جهان خواهان کشور فلسطینی مستقل و آزاد هستند. آن‌ها با هر امکانی از مبارزات مردم فلسطین به ویژه مردم غزه (نه حماس) پشتیبانی می‌کنند. این مردم نسبت به فاشیست‌های خونخوار اسرائیلی نفرتی عمیق دارند، علیه آن در کشورهای خودشان تجمع می‌کنند، راه پیمائی سازمان می‌دهند و گاه موفق می‌شوند دولت‌های خود را مجبور کنند به نفع مردم غزه موضع بگیرند.

امروزه سمبل این پشتیبانی حرکت کشتی مادلین و کاروان‌های کمک رسانی از مصر، تونس و الجزایر به سمت غزه است.

کشتی کوچک مادلین با محموله‌هایی شامل مقداری مواد غذایی، مواد دارویی و تجهیزات پزشکی، به صورت نمادین در اول جون ۲۰۲۵ از بندر کاتانیا حرکت خود را آغاز نمود و سمت غزه را در پیش گرفت. این کشتی نمادین که توسط «کمیته بین‌المللی رفع محاصره غزه» سازماندهی شده بود، برای شکستن محاصره مردم غزه در صحنه بین‌المللی ظاهر شد. در این کشتی برخی از افراد سرشناس مثل گریتا تونبرگ فعال ۲۲ ساله محیط زیست و عدالت اجتماعی اهل سویدن، عمر فیاض روزنامه نگار شبکه الجزایر، تیاگو آفایلا روزنامه نگار برزیلی و ۹ نفر دیگر حضور داشتند. نیروی بحری اسرائیل این کشتی را در روز دوشنبه ۹ جون ۲۰۲۵ توقیف کرد و روز سه شنبه سرنشینان کشتی را به کشورهای خود بازگرداند.

تقریباً همزمان با این وقایع کاروان‌های «مقاومت» در تونس سازماندهی می‌شود و سمت رفع را در پیش می‌گیرد. کاروان «مقاومت» که توسط «کمیته هماهنگی اقدام مشترک برای فلسطین در تونس» سازماندهی شده است، با ۲۰۰۰ شرکت کننده از ۳۲ کشور مختلف روز دوشنبه ۱۹ خرداد-جوزا- با ۱۶۰ خودرو حامل مواد غذایی، دستگاه‌های پزشکی و مواد دارویی و مواد مورد نیاز دیگر از تونس به مقصد غزه حرکت کرده بود. این کاروان از طریق لیبیا وارد مصر می‌شود ولی ۳ وکیل مدافع و ۳۷ تن دیگر از اعضای کاروان توسط نیروهای نظامی مصری بازداشت و از مصر اخراج می‌گردند. این کاروان طولانی هنوز مجوز عبور از مصر را دریافت نکرده است. موجی از اعتراض مردمی علیه این اقدام ضد انسانی مصر و در پشتیبانی از کاروان «مقاومت»، کشورهای مختلف را فرا گرفته است. به ویژه مردم مصر پشتیبانی و تشویق بی دریغ خود را نسبت به اعضای این کاروان به روشنی نشان داده‌اند.

این نیروها و چند میلیارد انسان دیگر که دل در گرو مردم غزه دارند و از چنین اقداماتی که در فوق ذکر گردید پشتیبانی می‌کنند، دوستان مردم ستم دیده و سرکوب شده غزه هستند.

تعدادی از دولت‌ها نیز که وابستگی اقتصادی و سیاسی به کنسرن‌هایی دارند که در رقابت با کنسرن‌های غربی هستند علیه سیاست‌ها و اقدامات اسرائیل در نوار غزه موضع می‌گیرند. تعدادی از دولت‌ها نیز تحت فشار شدید مردمان کشور خود مجبور به موضع‌گیری علیه اسرائیل هستند.

ابرقدرت‌های جهان مثل روسیه، چین، هند نیز مسأله را با انتشار یک بیانیه و یا قطعنامه بی رمق ماست مالی و خود را راحت می‌کنند.

تمام این دولت‌ها و نیروهای رسمی بین‌المللی که علیه اسرائیل غر و لند می‌کنند و در سازمان ملل متحد در جای گرم و روی صندلی نرم با معده‌ای انباشته از غذا و نوشابه نشسته‌اند، دشمنان مردم غزه هستند.

اگر معیار حقیقت عمل است، تمام این دولت‌ها که در سازمان ملل متحد گرد آمده‌اند، هیچ اقدام عملی در نجات مردم غزه نکرده‌اند ولی تا بخواهید اعلامیه صادر نموده‌اند. دستان این دولت‌ها، از جمله دولت امریکا، دولت روسیه، دولت چین، دولت هند، تا آرنج به خون مردم غزه آغشته است.

امروزه بسیاری از سوسیال دمکرات‌ها، افراد خسته شده در جنبش کمونیستی، متوهمین نسبت به سوسیال – امپریالیسم چین و آنهایی که دنباله رو عناصر رویونیست و فاسد هستند، بیانیه‌های بی رمق و دغلکارانه دولت چین را انتشار می‌دهند و به اصطلاح برای این کشور امپریالیستی آبرو کسب می‌کنند. شایعات بی اساسی مبنی بر این که چین توسط هواپیماهای گول پیکر خود که با جنگنده‌های مخوف همراهی می‌شود برای مردم غزه از آسمان غذا می‌ریزند را پخش

می‌کنند. این شایعات که به یک دولت امپریالیستی قدر قدرت خدمت می‌کند، شایعه پراکنان را به عناصر مرتجعی تبدیل می‌کند که با و یا بی جیره و مواجب در خدمت یک ابر قدرت امپریالیستی قرار می‌گیرند.

معیار حقیقت عمل است. عمل چین و روسیه نشان داد که آن‌ها همچون دولت‌های دیگر سرمایه داری به مردمان غزه پشت کرده و با بی عملی خود دولت فاشیستی و نژاد پرست اسرائیل را تقویت می‌کنند.

امروز دوستان مردم غزه در توافق با خواست قلبی و طبیعی این مردم، خواهان کشور مستقل فلسطینی هستند و در سیاست داخلی خواهان یک رفراendum واقعی جهت تعیین دولت فلسطینی می‌باشند.

دشمنان مردم غزه عبارتند از کسانی که مخالف ایجاد یک کشور مستقل فلسطینی می‌باشند، در پشتیبانی از مردم غزه حرافی می‌کنند ولی وارد عمل نمی‌شوند مثل تمام کشورهای سرمایه‌داری در جهان و نیز دولت سرمایه‌داری تروریستی و وابسته حماس.

در این رفراendum امکان شکل‌گیری یک دولت مترقی از نیروهای چپ و پیشرو بسیار است. در آن شرایط مبارزه طبقاتی می‌تواند در این خطه کوچک از جهان گامی بلند به پیش بردارد.